

Allt högre nivå i Stöde

Stöde musikvecka blev en härlig succé. Vid avslutningskonserten deltog alla kammarmusikerna. Här spelar Matthias Wächter violin, Melinda Paulsen sjunger och Natalia Wächter spelar viola.

FOTO: STEFAN GROTH

Paret Mattias och Natalia Wächter, violin respektive viola, och cellisten Mario de Secondi.

Veronika Fuchs och hennes flöjt beledsagas av Lars Jönsson vid pianot.

En sångerska av Melinda Paulsons kaliber hör man på tok för sällan på en konsert ...

Lars Jönsson och hans kammarmusiker har varit stommen i Stöde musikvecka.

STÖDE MUSIKVECKA

Stöde kyrka: Lars Jönsson och Wigbert Traxler, piano; Melinda Paulsen, mezzosopran; Mattias Wächter, violin; Natalia Wächter, viola; Mario de Secondi, cello; Nikolaus Friedrich, klarinett; Veronica Fuchs, flöjt.

Den suveräne Mattias Wächter, konsertmästare i Stuttgarts Filharmoniker; den varma och tankfulla skådespelerskan Gunilla Nyroos; den eleganta och klangfulla mezzosopranen Melinda Paulson. Vilket uppbåd av artister på Stöde musikvecka i år! En ovärderlig fläkt av staden och världen i våra trakter,

av hög nivå. Lilla Stöde har en kamarmusikfestival, som redan tidigare imponerat, men som också blir bättre för varje år som går.

Melinda Paulson må besöka ett sångarland, men tyvärr har de bästa svenska rösterna med få undantag redan tystnat. En sångerska av Melinda Paulsons kaliber hör man på tok för sällan på en konsert, eller för den delen på operan i Sverige i dag. Vad har hänt med vår sångartradition?

Melinda Paulsens röst har en mycket tydlig botten; hon har en riktig teknik som ger raka toner, klangfullhet och verklig kraft när så krävs. Inget ihåligt

skrikande eller irriterande fladdrande här inte! Vibratot används som sig bör, sparsamt och därför effektivt. Sångerskan gör också en värdig uppenbarelse på scenen. Nog så viktigt.

En stark närvaro präglade framförandet av Ned Roremns sånger. De var ett exempel på de uteslutande allvarligt hållna musikverk som bildade lördagens program. Men i urvalet av sånger fanns också stämningar från varmare traktens landsbygdsidyll. De sjöngs med passande innerlighet och enkelhet. En annan sida av sin begåvning visade Melinda Paulsen i den dramatiska arian

”Parto, ben mio!” ur Mozarts opera ”La Clemenza di Tito”. Klar i tanken och linjerna, med en mycket kontrollerad behandling av svaga och starka lägen. Ett verkligt artisteri.

I Mozartarian besvarades sångstämman av smidigt och uttrycksfullt klarinettspel. Få musiker har en sådan naturlig uppfattning om Mozarts musik som Nikolaus Friedrich. I ”Kegelstatt”-trion utgjorde hans välljudande höga slingor en alldeles särskild behållning. Framförandet som helhet var välbalanserat, med den mycket kompetente Wigbert Traxlers tydliga pianospel som den sammanhållande kraften.

Lars Jönssons presentation av Paul Hindemiths flöjtsonat var ett försök att tvätta bort tonsättarens tråkighetsstämpel. Lars Jönsson är pedagogen värd namnet, med ett fint och artigt sätt. Aldrig långtråkig, alltid med humor. I sitt pianospel tog han fram figurerna och harmoniken och lyfte därmed fram det som är intressant och hörvärt hos Hindemith. Veronica Fuchs pregnanta flöjtspel och känsla för de lyriska kvaliteterna övertygade mycket.

Johannes Brahms musik har haft en betydande roll under veckan. Tonsättarens tredje pianokvartett

blev en värdig avslutning. Wigbert Traxler och stråkmusikerna förlorade sig inte i första satsens desperation. Här lade de grunden till sin tolkning, präglad av rytmisk fasthet, samlad klang och med en gradvis stegring av spänningen. Mattias och Natalia Wächter stod för rakt och precist spel. Mario de Secondi formade den långsamma satsens gripande vackra melodi med frihet.

Det är min förhoppning att Stöde musikvecka kommer tillbaka med samma kraft 2010. Fortsätt våga satsa på kvalitet och på kamarmusik!

Björn Östlund